

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
 หลวงตาคอกิ้ว

(เรือนจำอุดรธานีครับ เพิ่งย้ายมาใหม่) ย้ายมาจากไหน (อ่างทองครับ) เพิ่งย้ายมาใหม่ พอพูดอย่างนี้ก็ทำให้ระลึกที่ลาดยาว เวลานี้กำลังสร้างตึกให้ลาดยาว ๒ หลัง ๆ ละ ๓ ชั้น สร้างให้ครวก่อนตึกนั้น ๖ ลาน แต่คงตอกเข็มไม่ดี (ที่มันเป็นสระเก่า ที่มันลุ่ม) เออ ดูว่าที่มันลุ่มหรือว่าไงนี่ อธิบัติกรมราชทัณฑ์เลยมาหา มาเล่าเรื่องราวนี้ให้ฟัง เราปั๊บเลยบอกรื้อให้หมด เราว่างใจเลย แล้วถามเปิดอกเลย เอา ที่นี้จะเอาหลังไหนเท่าไร เอา ว่ามาเลย นี่เราผิด คนของเราไปสร้างไม่ดี คนของเราที่ในกรุงเทพนะ ลูกศิษย์ไปทำ ตอกเข็มไม่ดีมันเลยร้าว ตึกหลังนั้น ๖ ลาน ใช้มาได้ ๖ ปีร้าว เรียกว่าไม่ไวใจเลย เอา รื้อเลย ทำให้เสียนี้ะ เราทำอะไรไม่ได้ทำชู้ๆ ทำไมลูกศิษย์ไปทำชู้ๆ ได้หรือ เรียกว่าไม่มีข้อแม้ ให้รื้อออกหมด ค่ารื้อถอนเราเสียให้หมด แล้วปลูกใหม่ขึ้นมาเลย ถาม เอาที่หลังในบริเวณนั้น ขอสักสองหลัง ก็ชั้นว่าไปเลย ขอหลังละ ๓ ชั้น ให้หมดเลย เวลานี้ชั้นที่ ๓ กำลัง (หลังหนึ่งถึงชั้นที่ ๓ อีกหลังหนึ่งเริ่มตอกเข็มแล้วครับ) ทำให้ระลึกได้ เรียกว่าอันนี้ไม่ให้มีข้อแม้เลย เราเป็นผู้ผิดเอง

เราก็ตายใจคนของเราที่ทำ ไปทำไม่ดี สร้างได้ ๖ ปีนะ อยู่ได้ ๖ ปีมันร้าว ร้าวก็ร้าว เพื่อจะเสียนั่นแหละ เพราะอธิบัติกรมราชทัณฑ์มาเอง ไม่จำเป็นจริงๆ คงไม่มา เลยบอกว่า ถ้างั้นให้รื้อเลย ไม่นานหลวงตาไปกรุงเทพนี้จะเข้าไปดู พอเข้าไปดูก็รื้อหมดเลย บ้านเก่า ตึกเก่าที่อยู่ไม่ได้มันชำรุด บอกรื้อให้หมด ค่ารื้อถอนเราเสียให้หมดเลย เอา ชั้นใหม่ตรงนี้จะเอาที่หลัง ขอสองหลังๆ ละ ๓ ชั้น เอา ให้เลย บอกรื้อนั่นแหละ ให้ไม่มีข้อแม้ เวลาจวนนี้ก็อาจจะได้ช่วยอีก เพราะส่วนมากมีแต่ความจำเป็นรอบตัวๆ เวลาเข้าไปเขาก็ต้องขอเรา เราก็คิดเรียบบร้อยแล้ว ให้เลยๆ นี่ทางเรือนจำ

เออ ทางสว่างๆ ยังไม่ได้พูดติดต่อมาเรื่องการเงินเลยนะ มีแต่ข้อตกลงทางโน้นว่า ให้คนงานทำทางโน้นเอง ทางนี้เพียงเสียค่าใช้จ่ายอะไรต่ออะไร เราลืมนถามตอนนี้ ยังไม่ได้ติดต่อเลยไม่ทราบว่าการเงินเป็นยังไง ทางภาคใต้ก็กำลัง ๒ หลัง พังงา โรงพยาบาลหนึ่งหลัง กระบี่หนึ่งหลัง โอนเงิน โอนไปทางโน้น โอนไปทางนี้ เลยลืมนเรื่องที่ว่านี้ ช่วยเต็มเนี่ยไม่รู้จะทำยังไง ย้ายมาจากไหนละ (จังหวัดอ่างทองครับ) นี่เห็นไหมถามแล้วตะกั๊น เอาอีกแล้ว ความจำไม่เป็นท่านะเดี๋ยวนี้ พูดแล้วหลงแล้วลืมนเลย บางทีเทศน์บนธรรมมาสน์

ยัง อ้าว ไปถึงไหนแล้วอย่างนี้ก็มี คือมันหลง อายุขนาดนี้เทศน์หลงอยู่บนธรรมาสน์ เวลาพูดไปๆ ขาดปั๊บ สัญญาความจำหายเงียบ เอ้ นี่มันเทศน์เรื่องอะไรมา เอา ตั้งใหม่ขึ้น ขบขันนะเดี๋ยวนี้เรื่องธาตุขันธ์

เพราะฉะนั้นจึงได้พูดกับบรรดาพี่น้องทั่วประเทศไทยเราเลยว่า อย่างไรงานที่ช่วยชาติคราวนี้จะยุติลงในวันที่ ๔๖ นี้ หลวงตาทันทีมากแล้ว เราบอก นักทั้งการวิ่งเต้น นักทั้งความคิดความอ่านทุกอย่าง คือก่อนที่จะจบ ๒๕๕๖ เอา ธันวา ชิดเส้นตายนี้ ทองคำให้ได้ ๑๐ ตัน ดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้าน นี่เรียกว่าเป็นอย่างน้อย ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้เราบอกเลย เราดำเนินมากำลังจะได้ ๖ ปีนี้ คราวนี้จะออกคำเด็ดละนะ เด็ดขาดนะ เราจะดูหัวใจพี่น้องชาวไทยเรารักชาติขนาดไหน ดูกันตรงนี้นะนะ จี้กันเลย เดี่ยวนี้เด็ดแล้วนะ จะลงจุดนี้แน่ๆ อยากรู้จะต้องให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันเป็นอย่างน้อย ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้เลย ดอลลาร์นั้นไม่ค่อยหนักใจนัก เพราะเวลานี้ได้ ๘ ล้านแล้ว ก็จะได้ ๑๐ ล้าน เป็นเครื่องหมายของชาติไทยเรา

ชาติไทยเราไม่เคยเป็นบ่อผู้ใดมาตั้งแต่ไหนแต่ไร ปูย่าตายายเคยบุกเคยเบิก เคยปั่นมา พาลูกพาหลานปั่นมา จนกระทั่งลูกหลานแพร่หลายออกไปตั้ง ๖๒ ล้านคน แล้วจะให้ปูย่าตายายบรรพบุรุษของเรา ร้องให้เป็นห่วงเป็นใยชาติไทยเราด้วยน้ำตานี้ไม่ได้นะ บอกตรงๆ เลย คราวนี้จึงเอากันใหญ่ ออกช่วยชาติของเราเต็มเหนี่ยว ให้ปูย่าตายายของเราได้ยิ้มแย้มแจ่มใสว้า เอ้อ ลูกเต้าหลานเหลนของเรานี้มันก็เป็นคนอยู่นะ มันไม่เป็นหมาทั้ง ๖๒ ล้านตัวนะ เข้าใจไหมละ คือเอาให้ได้ว่างั้นเลย นี่เรียกว่ามีลูกมีหลานเลี้ยงโตขึ้นได้ ไม่ใช่โตเพื่อเหยียบปูย่าตายายลงไป นี่ก็กำลัง จิงว่าพากันเร่ง เตือนพี่น้องชาวไทย เอาให้เด็ดนะ เราวู้อย่างนี้

นี่ก็ค่อนข้างแน่ใจ เพราะเชื่อพี่น้องชาวไทยเรา ลงจุดไหน ๆ เป็นเปลาะๆ มานี้ไม่เคยพลาด เอาจุดไหนได้จุดนั้นๆ ครั้นเวลาอยู่เฉยๆ มันก็นอนหลับครอกๆ แครกๆ อยู่นี้ ละ พอบอกเอานะ คึกคักพร้อมกันเลย พอทางนี้จะก้าวขึ้นเวที ทางนั้นขึ้นก่อนแล้ว คราวนี้ก็จะตัดสินใจกัน มันร่วม ๖ ปีแล้วช่วยมานี้ หนักมากนะ โห หนักจริง ๆ ต้องใช้ความคิด ความอ่านพินิจพิจารณา ทั้งพาดำเนิน ชี้บอกทางโน้นทางนี้เรื่อยไป นี่ก็เพิ่งกลับมาจากกรุงเทพวันจะเข้าพรรษานั้นแหละ วันที่ ๑๒ ไปมอบทองคำ ๖๑๒ กิโลกรัม กับดอลลาร์ ๕๓๒,๐๐๐ มอบพร้อมกันเลย วันที่ ๑๐ มอบ วันที่ ๑๑ ก็ไปเทศน์ที่กรมประชาสัมพันธ์

ทางกระทรวงการคลังกับกรมประชาสัมพันธ์รวมกันเข้าหลายแห่ง เขาถวายทองคำมาตั้ง ๑๐๑ กิโลเศษบ้างเล็กน้อย ทองคำจำนวนนี้เอาไว้นั้นแหละ คือเรามอบไปแต่วันที่

๑๐ เรียบร้อยแล้ว อันนี้มาวันที่ ๑๑ ให้เป็นตามอัยยาศัยของศรัทธา เขาจะพากันมาถวายที่ หลังเราก็จะเอาไว้ วันที่ ๑๒ สิงหา นี้จะมีงานรวบรวมสมบัติทั้งหลายเข้าอีกที แล้วทองคำ จำนวนนี้จะเข้าพร้อมกัน อันนี้ก็ตั้งขีดไว้แล้ว บอกว่าอย่างน้อยขาด ๕๐๐ กิโลไปไม่ได้ ก้าว แรกขึ้น ๕๐๐ กิโลเลย เพราะเราจะหนักมือเพื่อเบาจุดสุดท้าย ถ้าหากว่าเราไม่หนักจุดนี้ ทางโน้นจะหนักมาก เลยผ่อนหนักผ่อนเบากันไป จึงต้องเร่งตั้งแต่บัดนี้ไปละ

มาวันนี้มาเยี่ยมธรรมดาหรือมีอะไรมา (มีเรื่องอยากกราบเรียนหลวงตาเรื่อง สร้างห้องสมุดของสมเด็จพระเทพฯ ที่จะสร้างในเรือนจำครับ) โอ๊ย นี่ควรจะให้สมเด็จพระเทพฯ สร้าง (ก็อาศัยบารมีหลวงตา) บารมีสมเด็จพระเทพฯ เก่งกว่าเรา (ได้คู่กับ โรงพยาบาลที่หลวงปู่ได้สร้างให้ที่เรือนจำครับ) สร้างตึกนั้นนะ ตึกมัน ๒ ล้าน (ผู้ต้องขัง เยอะ ไม่มีที่อ่านหนังสือครับ) จะสร้างอะไรบ้าง อันนี้อะไร (เป็นแปลนห้องสมุดพื้นที่ ๑๕๐ ตารางเมตรครับ) อันนี้อย่างไรต้องสารภาพไว้ก่อนนะ คราวนี้ยังรับไม่ได้แหละ หนักมาก เวลานี้กำลัง ๕ หลังขึ้นพร้อมกัน เงินหลายล้าน ตั้ง ๔๐ กว่าล้านมั้ง เฉพาะลาดยาว ๓๐ กว่าล้านแล้ว ที่นี้ทางภาคใต้ ๒ หลัง ทางอุดร โนนสะอาดนี้ ๑ หลัง กำแพงอีก ๓ ด้าน ๒ ล้านกว่า เขาบอกงบประมาณมาแล้ว เราตกลงให้เรียบร้อยแล้ว จ่ายเงินงวดแรกให้เขา เมื่อวานนี้มั้ง มันหนักมาก อันนี้มีเท่าไรจึงขอให้พักไว้ก่อนแหละ พักไว้ไม่มีขอบเขตนะ เพราะเราช่วยโลกนี้ไม่มีขอบเขต จึงหาเวลาญาติไม่ได้ ไหลเข้ามาแทบทุกวันๆ ที่มาขอให้ ทางวัดช่วย วัดนี้เลยกลายเป็นสำนักงบประมาณมานานแล้ววัดป่าบ้านตาด หนักมากนะ ให้ พักไว้ก่อนยังรับไม่ได้นะ เพราะหนักมากจริง ๆ

เวลานี้ก็ฟังเถอะ ๕ หลัง กำแพงอีกหลัง ส่วนเครื่องมือแพทย์ที่เขาขอมาและ อนุญาตให้แล้วนี้ตกมาเรื่อย จ่ายเรื่อย ๆ เป็นหมื่น ๆ แสน ๆ เป็นล้าน เป็นล้าน ๆ เครื่องมือ แพทย์นะ อันนี้แทรกมานะ ส่วนตึกก็ว่าอย่างนั้นแหละ อันนี้ส่วนนี้แทรกมา แทรกไม่ขาด นะ โรงพยาบาลนั้น โรงพยาบาลนี้ เมื่อเร็ว ๆ นี้ทางอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลก็มา มา แบบสุด ๆ ลิ่น ๆ เลย ไม่มีนะ บอกคำไหนก็สะอึกก็ก๊ก ๆ เราก็ตี สุดท้ายให้หมดทุกรายการ เลย ไม่ทราบว่าเขาไปเท่าไร นี้ก็อย่างนั้นแหละ อำเภอโขงเจียม

นี่เวลาจนตรอกทุ่มลงไปแล้ว บางที่หลวงตานั่งติดหนี้เขานะ ส่วนมากจะติดเกี่ยวกับ โรงพยาบาล อย่างอื่นเราไม่ค่อยติด เครื่องมือแพทย์ที่มาจะเอากัน จำเป็นจริง ๆ ฟังคำไหน นี้สะอึก ๆ หลีกไม่ได้ ๆ สุดท้ายก็ช่วย ๆ ๆ อย่างนี้ ทางลาดยาวก็ให้หนึ่งล้านเป็นมูลนิธิ นี้ คราวนี้ยังไม่พูดอะไร พูดแต่ตึกสองหลังนี้ก่อน นี่คนทั้งหลายมองดูหลวงตาว่าเขาจะว่าเป็น มหาเศรษฐีนะ คือเงินก็หลังไหลมานี้ วันหนึ่งคนนั้นได้เท่านั้นคนนี้ได้เท่านั้น ได้เป็นหมื่น ๆ

บางที่เป็นแสนก็มีเป็นบางวันนะ เขาเห็นแต่เวลามานี้เปิดเผย เห็นทุกคนใช้ไหม แต่เวลา หลวงตาเขียนเช็คเขาไม่เห็นซิ เช็คใบหนึ่งหลาย ๆ แสน บางฉบับเป็นล้าน ๆ ๆ อย่างนี้จะ เขาไม่เห็น

เขาก็เหมาเอาแต่ว่าหลวงตาเป็นเศรษฐี ๆ เหมาเรื่อยมา พูดอย่างนี้เขาก็ไม่ใช่เชื่อ พวกนี้ไม่เชื่อง่าย ๆ พวกนี้พวกหูหนาไม่เชื่อง่าย ๆ ครูบาอาจารย์พูดไม่ยอมฟัง ถ้ากิเลส ตัณหาพากระชิบ เหนอ ๆ วิ่งตามกิเลสเป็นบ้าไปเลย นี่ละที่ว่าเราจนที่สุด ถ้าพูดตามครูบา อาจารย์ผู้มีชื่อเสียงดังที่ปรากฏอยู่ทั่วประเทศไทยเรานี้ ก็เราน้องค์หนึ่งละที่ว่ามีชื่อเสียง เขาจะเหมากันว่าเราเป็นเศรษฐีทั้งนั้น ๆ คือธรรมดาถ้าได้เข้ามามันมักเป็นเศรษฐีจริง ๆ นะ ความตระหนี่กลืนเอา ๆ เก็บไว้ ๆ มันก็เป็นเศรษฐีได้ แต่นี้ความเมตตากลิ้นเอา ๆ มี เท่าไรหมด ๆ จนกระทั่งติดหนี้เขา เอายอมติด เป็นอย่างนี้ตลอดมาหลวงตา

ถ้าพูดถึงเรื่องการเงินหลวงตาไม่มี จนที่สุดเลย บางครั้งติดหนี้เขาก็มีเพราะความ จำเป็น เช่น อย่างมีอยู่เท่านั้นเท่านั้น เรากำหนดกะไว้ในบัญชีไว้หมดแล้ว อันนี้จ่ายนั้น เท่านั้น ๆ ๆ สมมุติว่าหลวงตาบวชตายนี้เงินอาจมีเหลืออยู่ในบัญชีบ้าง คือเอาจะมาเหมา เอาตอนนี้ก็ได้ ว่าหลวงตาบวชมีเงิน จะแก้ล้านสิบล้านก็ตามเขาก็ว่าเป็นเศรษฐี แต่เงิน จำนวนนี้เราคิดไว้กับรายการที่ส่งจ่ายไว้แล้ว ตอนที่เราไม่ตาย เขาไม่รู้ เขาก็มาเหมาว่าเรามี เป็นอย่างนั้น ความจริงจริง ๆ นี้หลวงตาเปิดหูกเลย คิดดูตั้งแต่ช่วยชาติมานี้ ได้ห้าหกปี บาทหนึ่งหลวงตาไม่เคยแตะ ฟังซิ ทำไมจึงไม่เคยแตะ เรื่องความทุจริต หรือจิตดำ ใจดำ น้ำขุ่น เอาของพี่น้องทั้งหลายด้วยความทุจริตนี้แม้บาทเดียวไม่เคยมี

อย่างน้อยเราจะสั่งเก็บส่งจ่ายด้วยเหตุด้วยผล เราเป็นผู้ถือบัญชีแต่ผู้เดียว คือบัญชี เงินนี้หลวงตาแต่ก่อนไม่เคยเลยนะ แต่เมื่อเกี่ยวข้องกับทางชาติบ้านเมือง ความรับผิดชอบ อยู่กับเราคนเดียวทำยังไง ถ้าไม่รับผิดชอบนี้เงินจะรั่วไหลแตกซิมไปหมดเสียหายได้นะ สุดท้ายก็บังคับตัวเองเป็นเจ้าของบัญชีเงิน เพื่อสั่งเก็บส่งจ่ายด้วยความบริสุทธิ์ใจ เราจึงได้ ทำอย่างนั้นเรื่อยมา ด้วยเหตุนี้เองจึงขึ้นนี้ได้เลยแม้บาทหนึ่งเราไม่เคยมี ที่จะเอาสมบัติเงิน ทองของพี่น้องทั้งหลาย ตั้งแต่ทองคำลงมา ดอลลาร์ เงินสด ไม่มีเลย บอกอย่างนั้น เรา ระลึกไม่ได้ มีแต่ความเมตตากวาดออก ๆ ๆ มีเท่าไรหมดเลย

อย่างนี้เรื่อยมาหลวงตา และจะเป็นอย่างนี้ตลอดจนกระทั่งวันตาย มิหนำซ้ำ วันตาย ยังเขียนพินัยกรรมไว้ด้วย พินัยกรรมนี้แทนเรา เวลาเราตายแล้วเอาพินัยกรรมมาอ่าน เหมือนกับเป็นตัวของเราอ่านเลย เวลาเราตายนี้สมบัติเงินทองข้าวของบรรดาพี่น้อง ลูกหลานเขาจะมาทำบุญให้ทาน มีเงินจำนวนมากเท่าไรนี้ตั้งกรรมการขึ้น เขียนไว้ใน

พินัยกรรม ให้กรรมการเป็นผู้เก็บรักษาเงินจำนวนนี้ ได้เท่าไรเรียบร้อยแล้วให้ยกเงินจำนวนนี้ทั้งหมดไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงหมดเลย เราบอก หลวงตาคะเผาด้วยไฟเงินนี้เป็นประโยชน์แก่ผู้มีชีวิตอยู่ ไฟนี้เป็นประโยชน์สำหรับผู้ตายแล้ว

นี่ก็เขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้ว คือจะไม่ให้อะไรติดตัวหลวงตาคเลย ให้มีแต่ทำประโยชน์ให้โลก ประโยชน์ของโลกมีเท่าไรก็รู้กันเอง สำหรับเราเราทำประโยชน์สำหรับเราพอแล้วทุกอย่าง เราไม่มีอะไรบกพร่อง เราพูดตรง ๆ หมดจริง ๆ ในหัวใจเรานี้พอทุกอย่าง ไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นอะไรตกมาความเมตตาจึงกวาดออก ๆ ๆ หมดไปเลยละ นี่เราทำประโยชน์แก่โลกเราทำอย่างนั้นจริง ๆ อันนี้มันเท่าไร (๕๔๗,๐๐๐ ครั้ง) ใครเป็นช่าง (พวกเราเองครับ) ช่างอยู่ในนั้นเองเธอ (ใช้แรงงานผู้ต้องขังครับ) แล้วส่วนการจ่ายเงินเป็นเท่าไร (๕๔๗,๓๙๘ บาท ๕๐ สตางค์ครับ) หลังกว้างแคบใหญ่โตขนาดไหน (เนื้อที่ ๑๕๐ ตารางเมตร) ความยาวกี่เมตร (๒๐ เมตรครับ) (กว้าง ๗ เมตรครับ)

นี่หาเงินทางไหนไม่ได้เลยหรือ ถึงมาหมุนแต่คอกหลวงตา คอกหลวงตามันก็คอกก็ ๆ อยู่ มันก็ขาดง่ายละซิ ใครที่เป็นหัวหน้างาน (ใช้แรงงานของนักโทษครับ) เออ เออ ๆ ให้ (สารุ) อย่างนี้แหละเมตตาเห็นไหมล่ะ ทั้ง ๆ ที่เดี๋ยวนี้เงินไม่มีนะ ถ้าเอาเดี๋ยวนี้หมดเลย คิดว่าไม่ได้จ่ายวันนี้อย่างนี้ เราคิดเอาอย่างนั้นละ ถึงว่าเอานะ เราจะพยายามหามาเพื่อ ๆ ถ้ารับค่าไปแล้วเราจะพยายามหามา ๆ เพื่อนี้ ถ้าไม่ได้รับก็เพื่อที่อื่นไปเรื่อย ถ้ารับตรงไหนก็เพื่อที่นั่นเป็นเปลาะ ๆ ไป เออเอา ตกงทำได้เลย มีเท่านั้นละ (ร่วมทำบุญกับหลวงตาที่หลวงตาช่วยโลก) ฟัง ตั้งแต่ยังไม่มารวมก็อยากได้อยู่แล้ว ให้เอามา เอาละพอ ไม่กวนอะไรมากนัก พูดเล่นพูดจริงไปอย่างนั้น

อ้าว ถ้าพูดถึงเรื่องเศรษฐกิจเราเปิดอกเลย คือเราไม่มีอะไรบกพร่องเลย จริง ๆ ตลอดอนันตกาลไปเลย เราแน่ทุกอย่างในหัวใจ การเทศนาว่าการจึงเทศน์ด้วยความแน่ทุกอย่าง ไม่มีคำว่าลูป ๆ คล่า ๆ เราไม่มี จริงทุกอย่างเลย (อินโดนีเซียช่วยหนึ่งหมื่นบาทครับ) ไร่ ได้หนึ่งหมื่น ของเล่นเมื่อไร (ถวายเป็นของค่ะ) เออ ทองก็เอา เงินก็เอา ดอลลาร์ก็เอา ใครให้อะไรเอาหมด นี่ละที่ว่าใครให้มา มันก็เปิดเผยอย่างนี้ ได้เท่าไรรู้หมด บทเวลาออกเขียนเช็ค ฉบับละสี่แสนห้าแสน ฉบับละล้าน ล้านกว่า สองล้านกว่า อย่างนั้นแหละเขียนตลอด ไม่มีใครทราบ เศรษฐีบัวก็อยู่ข้างบน ทูตตะเข้ใจก็ลงข้างล่าง เขียนเช็คอยู่ข้างล่าง

เราทำกับโลกนี้เราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจทุกอย่างนะ เรียกว่าเราภูมิใจทุกอย่างต่อโลก บริสุทธิ์ต่อโลกสุดส่วน คิดดูซิเงินบาทหนึ่งไม่เคยแตะเลย ท่านทั้งหลายไปหาที่ไหน

หาดูซิ หากคน หาพระ ว่าจ้เลย เอามาแข่งได้ เราบริสุทธิขนาดนั้น เพราะฉะนั้นใครจะมาพูด โจมตีเราทำไไหน ๆ ก็ตาม เราบอกถึงมันยกโคตรมาพูดทั้งโคตรมัน มันก็เหลวไปทั้งโคตร เราจริงทั้งตัวของเรา ถ้าเรามีโคตรเราก็จริงทั้งโคตรของเรา เข้าใจไหม นี่ละคำว่าโคตรคือน้ำหนัก ไม่ได้มีคำว่าหยาบโหล่นะ ภาษาธรรมไม่มี คำว่าโคตรคือน้ำหนัก สกุลหนึ่ง ๆ ถือ พ่อถือแม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นที่รักที่สงวน เทิดทูนสุดขีด เรียกว่ามีน้ำหนักเต็มที

ทีนี้เวลาเอาอะไร ๆ มา น้ำหนักอะไรไม่พอ ๆ ก็มีเหลือตั้งแต่โคตร โคตรคือน้ำหนักมาก ยกโคตรมาใส่ตุ้ม ทางนั้นหงายเลยเข้าใจไหม ความหมายว่าจั้น คือเอาน้ำหนัก เรื่องธรรมที่จะไปหาพูดแบบหยาบโหล่น เจตนาแบบกิเลสนี้ไม่มี ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจไว้ ไม่มี ถ้าพูดน้ำหนักหรือข้อเปรียบเทียบกันแบบนี้มีตลอด ธรรมะต้องมีข้อเปรียบเทียบ มีน้ำหนัก อะไรหนักกว่ากัน เบากว่ากัน เทียบ เหตุผลก็เหมือนกัน เช่น อย่างที่พูดตะกั๊น โรงพยาบาลมาปั๊ป เราไม่เคยคิดไว้เลย แล้วมาขอเครื่องมือแพทย์ ๆ เครื่องมือแพทย์แต่ละเครื่องนี้มันจำเป็นแก่คนไข้มากน้อยเพียงไร จิตมันวิ่งถึงแล้วนะ

คนไข้ทั้งหมดจะมาอาศัยเครื่องมือ แล้วหมอก็คงต้องเอาเครื่องมือนี้เป็นที่ก้าวเดิน ถ้าไม่มีเครื่องมือหมอก้าวไม่ออก คนไข้หมดหวัง นี่ละ เอ๊ ทำยังไง ทีนี้เรามาเทียบ นี่ข้อเทียบเคียงนะ เราไม่มีเงินจะทำยังไง แล้วเทียบเอา คนไข้จำนวนมากน้อยเพียงไรมีน้ำหนักขนาดไหน เครื่องมือของเราที่เราไม่มี เราจะติดหนี้เขาประมาณเท่านั้น ๆ น้ำหนักนี้ไม่พอกับคนไข้ คนไข้มีน้ำหนักมากกว่านี้ เข้าใจไหม นี่ละเทียบคำว่าน้ำหนักนะ ทีนี้สุดท้ายติดก็ติด เอาส่งมาเลย คือคนไข้มีน้ำหนักมากกว่า เอาติดก็ติด ส่งมาเลย นี่ละเรียกว่าเทียบเคียง น้ำหนัก น้ำหนักคนไข้มีมากกว่าติดหนี้ เราคิดแล้วว่าสู้คนไข้ไม่ได้ เรียกน้ำหนัก ข้อเปรียบเทียบอย่างนี้

เรื่องธรรมที่จะให้ไปหาเรื่องราวโลกลดด้วยความสกปรกโสภณไม่มี ธรรมไม่มี มีแต่กิเลสมันตัวสกปรก มันหาเรื่องใส่ธรรมเรื่อย ๆ เท่านั้นเอง เอาละที่นี้ ตกลงทำ ลงมือได้เลย ช่วยทางนั้นทางนี้ไป นี่ก็จะเร่งหาทองคำ (อยู่บ้านนาเองเจ้าคะ มาถวายทอง ๓ บาท ดอลลาร์ ๓๐๐ ดอลลาร์) พอใจ ๆ (เขามีที่เขาอยากถวายหลวงตาเจ้าคะ) ที่ยังงี้ (ที่อยู่ใกล้ ๆ กับวัดนาเองเจ้าคะ) ติดกันบ่ (ไม่ติดครับ) ถามพระดูก่อนพระวัดนาเอง ท่านเติมทราบไหม (ยังไม่ทันทราบ มากทราบหลวงตาก่อนเจ้าคะ หนูถวาย ๓ ไร่ แล้วหลานอีก ๒ ไร่ เป็น ๕ ไร่)

(แรก ๆ ที่หลวงตาช่วยชาติ เขาตั้งใจถวายทอง ๑ กิโล ขอให้ชายที่ได้ ที่นี้ที่เขาขายไม่ได้สักที เขาเลยตัดสินใจถวายหลวงตาก่อน) เออ พอใจ ถ้าหลวงตามีหลวงตาจะซื้อก่อน

ไฟทั้งหมด แต่น้ำมันก็จนอย่างว่า เขาขอมาอย่างตะกั่ว ๕ แส่นหรือไง ก็อย่างนั้นแหละ มันมีไม่ได้แหละหลวงตา พุดจริง ๆ นะ เรื่องมีมีไม่ได้ เพราะอำนาจความเมตตาที่เหลือนั่นมันประมาณ มีเท่าไรกวาดออก ๆ หมดเลย เป็นอย่างนั้นตลอดมา เพราะฉะนั้นถึงอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ทำจิตให้มีความสงบบ้าง ความเย็น ความเมตตา ความเฉลียวมันจะมีมาพร้อมกันนะ ถ้ามีแต่เรื่องกิเลสล้วน ๆ มีแต่ความตระหนี่ถี่เหนียวเท่าภูเขาลูกหนึ่ง มีอะไรมากกว่าดื้อนหมดความตระหนี่ นี่คือเรื่องของกิเลส ไปที่ไหนตีตันอันตู่ไม่มีใครอยากคบค้าสมาคม ยิ่งว่าตัวดีอยู่นะคนตระหนี่ เข้าใจหรือ แต่คนมีธรรมในใจนี้ไม่สนใจ ใครจะว่าดีไม่ดีก็ตาม มีความจำเป็นอะไรให้เลย ๆ ให้แล้วไปเลยไม่สนใจ จะมาเอาค่ายกยอสรรเสริญจากเขาไม่สนใจ คนนี้ได้รับความทุกข์ ปลดเปลื้องทุกข์ให้เขาเบาบางขนาดไหนพอใจแล้ว ๆ ไปเรื่อย ๆ อย่างนั้น

(เขาเพิ่งกลับมาจากอเมริกา อยากกราบเรียนหลวงตาว่า ธรรมะหลวงตาออกทั่วโลกทางอินเทอร์เน็ต แล้วก็ทางสถานีวิทยุอีกต่างหาก) ใช้แล้ว เตี่ยวันนี้กำลังกระจายธรรมะของหลวงตากำลังกระจาย ยิ่งวันไปเทศน์กรมประชาสัมพันธ์เปิดโล่งหมดทั่วโลกเลย เพราะอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เป็นลูกศิษย์ เขามีความเคารพเลื่อมใสอยู่เงียบ ๆ พอมีงานที่กรมประชาสัมพันธ์ขึ้น เขาจึงประกาศก้องมานาน ด้วยเหตุนี้เองวันนั้นจึงได้ฟังกันทั่วโลกเลย ตั้งแต่เมืองไทยเราทั่วประเทศจนทั่วโลกนูน วันนั้นเทศน์ วันที่ ๑๑ เดือนนี้เทศน์กรมประชาสัมพันธ์ ใครก็ยิ้มแย้มแจ่มใสได้ฟังเทศน์กัณฑ์นี้ คือเราเทศน์ให้เสมอไปหมด ไม่ให้หนัก ไม่ให้ดูเดือดมากไป และไม่ให้อ่อนจนปวดเปื่อยก ให้พอดี ๆ กับแกงหม้อใหญ่ทั่วโลก การเทศน์ต้องคำนึงถึงผู้ฟัง ผู้ฟังขนาดไหนที่จะควรรับได้เพียงไรนี้ ธรรมะก็ต้องให้พอเหมาะพอดีกับผู้ฟัง เมื่อรวมแล้วก็เรียกว่าแกงหม้อใหญ่ทั่วโลก จึงไม่ดูเดือดมากนัก ไม่อ่อนจนปวดเปื่อยมากนัก ให้พอดีพอดี ได้ฟังแล้วได้รับผลประโยชน์ทั่วถึงกัน นี้เรียกว่าธรรมประเภทแกงหม้อใหญ่

ถ้าประเภทแกงหม้อเล็ก แกงหม้อเล็กหมายถึงพวกนักภวานา ถ้าภวานาเป็นยังไง ๆ นี้จิตจะขยับทันที ธรรมะจะขยับรับกัน ๆ ธรรมะสูงขนาดไหนผู้มาศึกษาอบรมสูงขนาดไหน ธรรมะนี้จะออกรับกันพอดี ๆ ถ้าธรรมะสูงสุด ควรจะยกขึ้นสู่นิพพานโดยด่วน ธรรมะนี้จะ เป็นธรรมะที่เผ็ดร้อน เป็นธรรมะแกงหม้อจืดไม่ใช่หม้อเล็ก หม้อใหญ่ เรียกว่าเป็นธรรมะหม้อจืด ฟุ้งเลย เหมือนพระพุทธเจ้าเทศน์สอนเบญจวัคคีย์ทั้งหลาย นั่นเรียกว่าเป็นธรรมะหม้อจืด ฟุ้งถึงนิพพานในวันหลัง วันแรกเทศน์ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร พระอัญญาโกณฑัญญะได้ดวงตาเห็นธรรม แน่ใจทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว พอวันหลังเทศน์อนัตตลักขณสูตร

พระเบญจวักคีย์ทั้งห้าถอนรากถอนโคนของกิเลสตัณหาของทุกข์ทั้งมวลออกโดยสิ้นเชิงในวันนั้น ด้วยอนัตตลักขณสูตร ฟุ่่งเลย นั้นเรียกว่าแกงหม้อจิว ธรรมจักกัปปวัตตนสูตรนี้เป็นแกงหม้อเล็ก มีแกงหม้อจิวอยู่ในนั้น พออนัตตลักขณสูตรนี้เป็นแกงหม้อจิวล้วน ๆ มีแต่สลัด ๆ อนาคตา ๆ ปิดดอก ๆ ฟุ่่งเลย อย่างนั้นละพระพุทธเจ้าสอนโลก

ธรรมเป็นธรรมอันเดียวกัน ถ้าทรงอรรถทรงธรรมจะเข้าใจเรื่องธรรม ควรจะสงเคราะห์โลกมากน้อย เป็นอย่างนั้นตลอดมา นี้ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจเสีย ธรรมพระพุทธเจ้านี้กระเทือนโลกมานาน พวกเรามีนิสัยปัจจัยอย่างไรบ้าง พอที่จะติดตาข่ายท่านไปได้บ้างไหม ให้พากันฟัง พิจารณาให้ตื่นนะ หลวงตายังจวนเท่าไร แก่เท่าไร ธรรมะยิ่งค่อยเด็ดออก ๆ เด็ดเรื่อยขึ้นไป ยังอยากพบอยากเห็นพระผู้ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเพื่อฟุ่่งต่อนิพพาน จะขัดกันทันทีเลย เป็นอย่างนั้นนะ ธรรมะพระพุทธเจ้ามีขัดมีข้องที่ตรงไหนไม่มี มันเต็มตั้งแต่ผู้ที่รับไม่ได้ ไม่สมควรแก่ธรรมทั้งหลายนี้เต็มโลกเต็มสงสาร อันนี้มีมาก ธรรมมีเต็มก็สงเคราะห์ไม่ได้เท่านั้นเอง ให้พากันจำ เท่านั้นละนะ พอใจ วันนี้ก็ได้หลายดอลลาร

วันเทศน์กรมประชาสัมพันธ์พากันได้ยินบ้างไหม (ไม่ได้ยินเจ้าคะ) นั่นละเรียกว่าทั่วโลกเลย เพราะนี่เป็นอธิติกรมประชาสัมพันธ์ประกาศก้องมานานแล้ว (แต่ตอนนี้ก็ทั่วโลกแล้วคะ) เออ ธรรมะก็กำลังกระจายออกตามแต่ผู้มีความสามารถ ที่จะฟังหนักเบา มากน้อยเพียงไร นี้จะออกทันที ๆ เลยไม่คุย เอาความจริงออกมาพูด กิเลสมันต้องบอกว่าคุย แต่ธรรมะนี้ไม่คุย คือเอาความจริงออกพูดเลย เป็นอย่างไรเป็นอย่างนั้น ๆ ไปเลย (ได้ฟังเทศน์หลวงตาร้องให้เลยเจ้าคะ ม้วนที่หลวงตาเทศน์ น้ำตาร่วงจากธรรมอัศจรรย์) เวลามันจะเป็นมันก็เป็นอย่างนี้ ถ้าธรรมตามันก็ ๕๐ กว่าปีมาแล้วมันน่าจะจืดจางไปแล้วใช้ไหมอะไรพอไปโดนปิ้งน้ำตามันก็พรากออกมา เห็นไหมนั้น

ธรรมะเป็นธรรมะสด ๆ ร้อน ๆ เรียกว่าปัจจุบันตลอดเวลา คือธรรมะ ไม่มีอดีตอนาคตเข้ามาทำลายได้เลย ตรงเป้งด้วยปัจจุบันธรรม เราจึงอยากให้โลกได้รู้ พุทธศาสนาเราเวลานี้กำลังกระจายออก ๆ ก็จากหลวงตานี้แหละ เพราะมันจวนจะตายแล้ว พวกที่ฟังก็ให้รับปฏิบัติตามนี้ ผู้เทศน์รับพอแล้ว เต็มเหนียว ๆ แล้ว ไม่มีอะไรเล็คยิ่งกว่าธรรมพระพุทธเจ้า นี้ค้นมาตั้งแต่วันเกิด ความแปลกประหลาดอัศจรรย์ ความทุกข์ทั้งหลายที่แสนทรมาณ พิจารณาแล้วมาอยู่ที่ใจดวงเดียวนี้เท่านั้น ไม่มีที่อื่นใดจะเก็บน้ำในมหาสมุทรจนกลายเป็นน้ำมหาสมุทร แต่ที่เก็บทุกข์ของสัตว์โลก บรรเทาทุกข์ให้สัตว์โลกด้วยน้ำมหาสมุทรเป็นผู้แบ่งเบา ไม่เคยมี เต็มหัวใจสัตว์โลกตลอดเวลา เอามหาสมุทร ที่บรรจุ

ความสุขของโลก ความสุขทั้งหลายให้ไปรวมอยู่ที่นั่นไม่มี นอกจากอยู่ที่ใจที่บริสุทธิ์แล้ว เป็นมหาวิมุตติมหานิพพานขึ้นเองเลย เข้าใจหรือ นั่นเป็นอย่างนั้น

เราอัศจรรย์จริง ๆ นะเรื่องธรรมะพระพุทธเจ้า คือสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดเวลา ท่านจึงเรียกว่ากาลโกตตลอด แยะถึงเมื่อไร ถ้าเป็นไฟก็ร้อนแป๊บเลย ถ้าเป็นน้ำก็เย็นฉ่ำเลย ทันทีทันใด ก็เลสไปแหยมันปั๊บเป็นไฟขึ้นมา ธรรมะนี้เป็นน้ำแข็งขึ้นมาเลย เป็นอากาโล เหมือนกัน

เมื่อวานนี้ไปตกลงกับเขา เรารู้สึกสะดุดตาสะดุดใจมานาน เสไฟฟ้า พอจะมีงานที่ไรเขามาฝั่งเสไฟฟ้า พวกเอาไฟฟ้าเข้ามา พอเสร็จแล้วก็รื้อกันแทบเป็นแทบตาย แล้วก็มาปักกันแทบเป็นแทบตาย หลายครั้งหลายหนเราเลยให้พระติดต่อกับเจ้าของเขา เราจะซื้อหมดเลย เสไฟฟ้าตลอดสายไฟ เราจะซื้อหมดเลย เพื่อไม่ให้โยกย้ายเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสร้างแต่ความทุกข์ให้ ทีนี้ทราบทางไฟฟ้า น่าจะเป็นต้นเส เขาบอกเขาไม่เอา เขาขอถวายเลย ก็มีแต่ที่เราไปซื้อสายไฟมาจากตลาดเท่านั้นเอง เท่าไรก็จะจ่ายตามนั้น เท่านั้น เออ เข้าใจ หายห่วงอันนี้ก็ดี แต่ก่อน โส้ เป็นห่วง เขามาฝั่งเสไฟฟ้าแต่ละครั้ง ๆ แหม แทบเป็นแทบตาย พองานเสร็จรื้อกันก็แทบเป็นแทบตาย คราวนี้เราเลยไปเหมาเอาเลย ไม่ให้สร้างความวุ่นวายขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ก็เป็นอันว่าตกลงกันเรียบร้อย

เราได้ทำเต็มความสามารถ ช่วยโลกคราวนี้เราช่วยเต็มเหนี่ยว เพราะฉะนั้นกิริยาท่าทางของเราจึงไม่มีอะไรเก็บ ออกเป็นธรรมล้วน ๆ ไม่ว่าหนักว่าเบาว่าดูว่าดำ ว่าดีว่าเล่นว่าจริง ออกทุกแบบเลย ที่มันต่างจากโลกก็คือว่า จะออกแบบไหนก็ตาม พอผ่านปั๊บหายเจียบเลย ไม่มีอะไรเป็นอารมณ์ ที่เป็นอารมณ์ไม่ดีมาเผาเจ้าของก็ไม่มี จะเป็นน้ำ ดีใจวันนี้ เราได้ปฏิบัติอย่างนั้นกับคนนั้นกับคนนี่ดี ไม่ แบบเดียวกันหมดเลย คือไม่มีอะไร เอาละ ทีนี้นะให้พร

สรูปทองคำและดอลลาร์เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๒ บาท ดอลลาร์ได้ ๘๒ ดอลลาร์

ที่นาเองเราก็เคยซื้อให้ทีหนึ่งแล้ว อยู่ติดกับวัดเราก็ซื้อให้แล้ว ให้ท่านเดิมแล้ว เจ็ดหรือแปดแสนี่ละ ที่มันติดกับทางสระ ซื้อเรียบร้อยมาหลายปีแล้วแหละ (เมียเพื่อนเว้าให้ฟังอยู่เจ้าคะ) เออ นั่นละเราจะซื้อให้ (ที่ของข้าน้อยมันอยู่ใกล้วัด อยากถวายหลายเจ้าคะ มันยังขายไม่ได้) เออ เอาไว้เสียก่อน ทางนี้ก็สะดวกไว้ เข้าใจไหม ทางนั้นก็อยากถวายหลาย ทางนี้ก็สะดวกไว้ คือทางนี้ก็อยากได้หลายคร้อกัน เข้าใจไหม ห้ามไว้ทางนี้ บีให้มันอยากได้เกินไป เข้าใจไหม เจ้าก็ให้คร้อกันละเด้อ ให้ต่างคนต่างสะดวกไว้เด้อ ได้จังหวะดี ๆ จึงเอา

เหมาะไหมคำพูดนี้ รับกันพอดีนะ คือห้ามไว้ทั้งสองฝั่ง ฝั่งนี้ก็ไม่ให้มันอยากเกินไป ฝั่งนั้นก็ไม่ได้ให้ออกเกินไป ให้อยู่พอดี ถึงระยะมันมันก็เป็นของมันไปเอง เอาละไป

ชมการถ่ายทอดสดทุกวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th